

בש"פ 5721/16 - המבקש: מדינת ישראל נגד המשיב: אצ'נף (בן אדוניה) טדסה

בבית המשפט העליון

בש"פ 5721/16

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אצ'נף (בן אדוניה) טדסה

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד לינור בן אוליאל

בשם המשיב: עו"ד איתי בן-נון; עו"ד רחלי גססה

החלטה

בקשה להארכת מעצר שניה של המשיב לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 27.7.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד כתב אישום נגד המשיב, יליד 1993, ואדם נוסף בשם צ'קלה, בגין ביצוע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), וקשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

עמוד 1

בתמצית, לפי כתב האישום, בשעות הבוקר של יום 11.7.2015, שהו המשיב, צ'קלה, אדם נוסף והמתלונן בפאב בראשון לציון ושתו בירה על חשבון המתלונן. עם זאת הארבעה מן הפאב, קשרו המשיב וצ'קלה קשר לשדוד את המתלונן, ואז עקבו אחריו, תקפו אותו, חנקו אותו והיכו אותו, הפילוהו ארצה וגררו אותו לסמטה. המתלונן קם ונמלט לרחוב, והשניים רדפו אחריו, צ'קלה הפילו לקרקע והמשיב הרים אבן גדולה והכה באמצעותה בחוזקה בראשו של המתלונן, עד שהלה איבד את הכרתו. בעוד המתלונן שוכב נטול הכרה ומדמם מראשו, רוקנו השניים את כיסיו ולקחו טלפון נייד, כסף מזומן, המחאה ומסמכים אישיים, ונמלטו מהמקום.

2. במסגרת הדיונים בבית המשפט המחוזי, הוגשו תסקירי מעצר בעניינם של המשיב וצ'קלה. שירות המבחן ציין כי המשיב הופנה בעבר לשירות המבחן, לאחר שהורשע בפרשה אחרת בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגינה נגזר עליו עונש מאסר על תנאי למשך ששה חודשים. לגופו של עניין, נאמר בתסקיר כי חלה הפחתה ביכולת של המשיב להיעזר במשפחתו כדמויות משפיעות ומכוונות, וכי הוא חוזר ומסתבך עם החוק בעבירות אלימות; כי המשיב שולל כל התנהגות בעייתית מצדו, טוען כי אינו מכיר את המתלונן, ומשליך את האחריות למעצרו על גורמי אכיפת החוק. עוד צוין, כי המשיב ילדותי, מתקשה להתבונן במיוחד לו, מחזיק בעמדה קורבנית ואינו מגלה כל אמפתיה כלפי המתלונן; וכן כי קיימת רמת סיכון בינונית למעורבות חוזרת בהתנהגות אלימה, כאשר מידת החומרה של תוצאות האלימות צפויה גם היא להיות בינונית. על רקע זה, שירות המבחן התרשם כי לצורך שקילת שחרורו, נדרש פיקוח הדוק, סמכותי ורצוף, על ידי גורם שיוכל להגיב באופן אסרטיבי במצבי סיכון ולדווח במקרה של הפרה. שירות המבחן התרשם כי הפיקוח המוצע באמצעות הוריו של המשיב אינו הולם, שכן הם אינם סמכותיים ויתקשו להציב לו גבול, מה עוד שמקום מגוריהם קרוב למקום מגורי המתלונן. לנוכח כל האמור, שירות המבחן נמנע מלהמליץ על שחרורו של המשיב.

בעניינו של המשיב הוגשו גם תסקירים משלימים המתייחסים לחלופות מעצר מוצעות, אם בבית הוריו או בבית דודתו בראשון לציון, ואם בבית דודתו בבית שמש. בסופו של דבר שירות המבחן שב ונמנע מלהמליץ על שחרורו של המשיב. בדיון בבית משפט קמא, טען המשיב כי יש לשחררו לחלופות המעצר המוצעות או למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו (כפי שנעשה בעניינו של צ'קלה). בהחלטתו מיום 20.10.2015 דחה בית המשפט (כב' השופטת מ' ברק נבו) את הטענות, בין היתר לנוכח הבחנה רלוונטית בין עניינו של המשיב לעניינו של צ'קלה, והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בית המשפט ציין כי אם יחול שינוי במקום מגוריו של המתלונן, ניתן יהיה לבחון אפשרות לשחרר את המשיב לביתו או לבית הוריו; זאת מבלי לטעת כל תקוות בלבו בנושא זה. המשיב לא הגיש ערר על החלטה זו.

3. משחלפו תשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום, הוארך מעצרו של המשיב בתשעים יום בהסכמתו (החלטת השופט סולברג בבש"פ 3162/16 מיום 21.4.2016). בהחלטה נאמר כי בשים לב לכך שפרשת התביעה הסתיימה וכי נותרה עוד ישיבת הוכחות אחת של ההגנה, יש להניח כי לא יהיה צורך בהארכת מעצר נוספת. עוד קבע השופט סולברג, כי ככל שתוגש בקשה להארכת מעצר נוספת, יוגש תסקיר מעצר משלים לצורך בחינת אפשרות של שחרור המשיב לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

4. משחלפו תשעים יום נוספים מבלי שהוכרע דינו של המשיב, הוגשה הבקשה שלפניי. באשר להתמשכות ההליך, המדינה טוענת כי פרשת ההוכחות נקבעה לסיום ליום 6.4.2016, אולם במועד זה לא הייתה התייצבות מטעמה בשל שביתת הפרקליטים. מועד חלופי נקבע ליום 1.5.2016, אולם הוא בוטל לבקשת המדינה בשל שהיית הפרקליטה המטפלת בחו"ל באותו מועד. בהמשך נקבע כי פרשת ההוכחות תסתיים ביום 26.5.2016, אולם עד ההגנה לא התייצב לדיון. סיום פרשת ההוכחות נדחה אפוא ליום 2.6.2016, ולבקשת בא כוח המשיב נקבע מועד נוסף לסיכומים. הסיכומים נשמעו לבסוף ביום 18.7.2016, ובית משפט קמא קבע כי הכרעת הדין תימסר ביום 11.9.2016 (בעוד

כשבעה שבועות, קרי בתוך תקופת המעצר המבוקשת).

5. ביני לביני ובהתאם להחלטתו של השופט סולברג, הגיש שירות המבחן תסקיר נוסף ביום 6.7.2016. ניתן לומר כי התסקיר הנוכחי חיובי בהרבה מקודמו, ונאמר בו כי בחלוף כשנה מאז מעצרו, המשיב מגלה יכולת טובה יותר להתייחס לעצמו, לקשייו ולאחריותו למצב אליו התדרדר; כי לשהותו במעצר השפעה מרתיעה וכי הוא מכיר בחומרה המיוחדת להתנהלותו. על רקע זה, שירות המבחן התרשם כי קיימת הפחתה מסוימת בסיכון הנשקף מהמשיב, שמאפשרת לשקול בחיוב את המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני, בכפוף לפיקוח אנושי מתאים. בהקשר זה צוין כי חל גם שינוי אצל הוריו של המשיב, המסוגלים כיום לגלות הבנה למורכבות מצבו. באשר לאחיו של המשיב, שהוצע גם הוא כמפקח, שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור רציני וסמכותי, וכי מינויו כמפקח לצד הוריו (שבביתם הוא מתגורר) יתרום גם הוא להבטחת פיקוח הולם על המשיב. לנוכח כל האמור, המליץ שירות המבחן לשחרר את המשיב למעצר בבית הוריו בפיקוח אלקטרוני, בפיקוחם של הוריו ואחיו לסירוגין, ובצירוף פיקוח של שירות המבחן למשך חצי שנה.

נוכח האמור בתסקיר, טען בא כוח המשיב בלהט כי אין להיעתר לבקשת המדינה, וכי בשלו התנאים לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר. עוד נטען, כי ביני לביני נשמעה עדותו של המתלונן, ועל-פיה הוא אינו זוכר כי הוכה באבן בראשו.

6. אקדים ואומר כי איני רואה להידרש לטענת המשיב לגבי עוצמת הראיות הנוגעות למשיב, באשר הדיון בבקשה להארכת המעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים איננו המסגרת המתאימה להעלאת טענות מעין אלו (ראו, לדוגמה, בש"פ 2694/11 מדינת ישראל נ' עזימה (14.4.2011); בש"פ 4893/05 מדינת ישראל נ' שימשלשוילי (2.6.2005)).

ולגופו של עניין. מסוכנותו של המשיב עולה בבירור מהמעשים המיוחסים לו, המעידים על אלימות קשה ואכזריות. המעשה בוצע נגד עיני עדים שקראו למשיב להפסיק והתרו בו כי יזעיקו משטרה, אך המשיב לא נרתע והמשיך במעשיו. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב והמאסר המותנה בר-ההפעלה התלוי ועומד כנגדו. לא נעלם מעיני התסקיר הנוכחי בעניינו של המשיב, אך גם על פי תסקיר זה, קיימת הפחתה מסוימת בסיכון הנשקף מהמשיב, ובכך לא סגי נוכח האמור לעיל.

בהתחשב במסוכנותו של המשיב, ובהינתן כי המשפט הגיע כבר ליישורת האחרונה וכבר נקבע מועד למתן הכרעת הדין עוד כחודש וחצי, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום נוספים, החל מיום 26.7.2016 או עד למתן פסק הדין בת"פ 52576-07-15, לפי המוקדם ביניהם.

ניתנה היום, י"ט בתמוז התשע"ו (25.7.2016).

ש ו פ ט